

TOLL- OG AVGIFTS DIREKTORATET

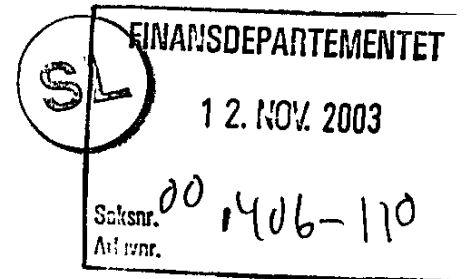
Juridisk avdeling

Saksbehandler

Kristin Krog Eriksen Tlf 22 86 05 54 Faks 22 86 02 24

Vår dato 11 11 03 Vår referanse 02/3622 Arkivnummer 801
Deres dato 07 07 03 Deres referanse 00/406 SL

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

HØRING - NY LOV OM BETALING OG INNKREVIING AV SKATTE- OG AVGIFTSKRAV

Det vises til høringsbrev og notat av 7 juli 2003 Videre vises til senere telefonsamtale med Kjell Saghaug hvor direktoratet ble gitt frist til 11 november Forslaget har vært på intern høring i etaten, samt at det ved utarbeidelsen av forslaget var tett kontakt mellom direktoratet og departementet Det vises derfor også til tidligere innspill

Bakgrunnen for lovforslaget er bl a et ønske om en samordning, slik at regelverket fremstår som ensartet på et område der det etter departementets mening ikke er faglige grunner for annet En slik samordning antas å gi en gevinst både for etatene og for de skatte- og avgiftspliktige Det vises i den forbindelse til at en samlet lovregulering vil gjøre det lettere for publikum bl a ved at forslaget er ment å skulle gjøre de materielle reglene på innkrevingsområdet enklere tilgjengelig og mer systematisk oversiktlig

Vi finner det derfor hensiktsmessig å innledningsvis knytte enkelte kommentarer til den systematikk og bruk av begreper som er gjort i lovforslaget Videre vil vi knytte enkelte kommentarer til valg av betegnelse på Tollvesenets lokalforvaltning, før vi avslutningsvis kommenterer enkeltbestemmelsernes innhold

GENERELT

Lovens kortnavn

Innledningsvis foreslår vi at det tas opp til ny vurdering hvorvidt det foreslåtte kortnavnet fremmer målsettingen om enklere tilgjengelighet Etter vår oppfatning antyder det valgte kortnavn at toll- og avgiftsregelverket ikke omfattes

Systematikk

Fra et brukerperspektiv vil lovens oversiktligghet være av vesentlig betydning For å ivareta dette bør bruken av begrepene være enhetlig, og systematikken ellers bør være egnet for bruk knyttet til elektroniske søkeverktøy som for eksempel Lovdata Etter vår oppfatning bør det både ved innledende overskrifter og paragrafoverskrifter gå klart frem hvilke områder den enkelte

Postadresse
Postboks 8122 Dep
0032 Oslo

Internett
www.toll.no

Kontoradresse
Schweigaardsgt 15

Org nr
974761343

Sentralbord
22 86 03 00

bestemmelse er ment å regulere, samt at det ved søk på de innarbeidede betegnelse som for eksempel toll eller merverdiavgift bør gis treff på de aktuelle bestemmelsene. I det minste bør en klar definisjonsbestemmelse fremkomme slik at videre søk kan gjøres fra denne.

Ved bruk av en så snever betegnelse som skatte- og avgiftskrav uten nærmere definisjon av de andre begrepene, vil det etter vår oppfatning være vanskelig å knytte de enkelte avgiftstypene til de aktuelle bestemmelsene. Blant annet benyttes begrepet innenlandsk særavgift senere i utkastet, uten at dette er gitt noe nærmere innhold knyttet til for eksempel dokumentavgiften.

Forslagets kapittel 5 har delt underkapitlene på en måte hvor det fremkommer klart hvilke krav som omfattes av de enkelte underinndelingene, i motsetning til kapittel 4 hvor kravene er samlet i mer omfattende bestemmelser. Vi foreslår at det vurderes å innarbeide en systematikk også i kapittel 4 hvor det klart fremkommer av overskriften hvilke krav som er ment å reguleres. Videre synes det ut fra et brukerhensyn også her hensiktsmessig å skille mellom hvem som er subjekt for kravene. Det fremstår for eksempel ikke som hensiktsmessig at privatpersoner som skal betale arveavgift reguleres sammen med profesjonelle næringsdrivende som skal innbetale merverdiavgift. I kapittel 5 er disse regulert i de enkelte bestemmelser. Vi foreslår derfor at det skjer en mer nyansert inndeling også i kapittel 4, selv om dette innebærer at antallet bestemmelser økes.

Når det gjelder en mer nyansert inndeling foreslår vi at det i kapitlene 4 og 5 tas hensyn til brukergruppen/avgiftssubjektene. For eksempel er det under overskriften Toll, merverdiavgift og andre avgifter innarbeidet regler om arveavgift i § 5-10, innenlandsk merverdiavgift i § 5-11 for så å regulere de kravstypene hvor tollvesenet er mottager. En inndeling på lik linje med den som synes å være lagt til grunn ved utformingen av § 5-1 flg. hvor kravenes "likeart" er lagt til grunn, vil etter vår oppfatning også være å foretrekke her. Dvs. en inndeling hvor toll og særavgiftsreglene lett lar seg identifisere. Videre er vi av den oppfatning at merverdiavgiften bør plasseres i et eget underpunkt, da dette omfatter en stor andel både når det gjelder proveny og brukergruppe.

Bruken av overskrifter kommer vi tilbake til i sammenheng mellom disse og de enkelte bestemmelsenes innhold, under de konkrete kommentarene nedenfor.

Lovforslagets detaljeringsnivå er svært forskjellig når det gjelder de enkelte bestemmelsene. Dette kan for eksempel illustreres ved en sammenligning av forslagets § 5-4 og § 5-13 hvor det i førstnevnte bestemmelse er gitt klar henvisning til bestemmelsen som angir hvilket tidspunkt oppgavefristen faktisk er, mens det ikke er gitt tilsvarende henvisning til de enkelte oppgavefristene i sistnevnte.

Begrepsbruk

Begrepet særavgift omfatter tradisjonelt avgiftene knyttet til de årlige plenarvedtakene. Forslaget skiller imidlertid mellom innenlandske særavgifter og særavgifter som forfaller ved innførsel. På 1 dag kan motorvognavgiftene, dokumentavgiften og avfallsavgiften direkte identifiseres under begrepet innenlandsk særavgift. Imidlertid vil det for avgifter som enten oppstår ved innførsel eller ved uttak fra godkjent lokale være uheldig å bruke begrepet innenlandsk særavgift, i de tilfeller avgiftsplikten ikke oppstår før ved uttak (Avgiftsplikt som oppstår ved uttak fra godkjent lokale gjelder for registrerte avgiftspliktige, dvs. både registrerte importører og produsenter). Motbegrepet vil jo da være begrepet innførsels særavgift. Vi foreslår derfor at disse avgiftene kun omtales som særavgifter, og at det i de enkelte bestemmelsene presiseres nærmere i tilknytning til når avgiftsplikten oppstår. Vi kommer nærmere inn på den konkrete ordlyden nedenfor.

Videre bør begrepsbruken samordnes mellom kapitteloverskriften til § 4-1 som bruker begrepet betalingsmåte og paragrafoverskriften som bruker begrepet oppgjørsmåte

I § 5-12 omtales dagsoppgjørordningen i første ledd mens man i tredje ledd omtaler ordningen som "kredittordningen for speditører" I § 8-24 går man tilbake til å kalle ordningen for "dagsoppgjørordningen" i overskriften til paragrafen mens man har en forklaring på hva som ligger i begrepet i andre ledd Vi er av den oppfatning at begrepet "dagsoppgjør" har "satt seg" både internt og i speditørnæringen og at dette således taler for at ordningen fortsatt benevnes som i dag Uansett vil det være mest formålstjenlig at ordningen har en entydig benevnelse i loven

TOLLREGION/REGIONTOLLSTED

Forslaget benytter konsekvent begrepet regiontollsted I forbindelse med omorganiseringen av Tollvesenets ytre etat er det fra vår side foreslått endringer i gjeldende regelverk (Se vårt brev til departementet av 9 oktober 2003 med jnr 03/2781) Når det gjaldt bruken av begrepene ble det fra vår side lagt til grunn tilsvarende vurderinger som ble gjort forut for særavgiftsforskriften i 2001 Disse vurderinger ble da gjort i samsvar med departementets føringer, dvs at organiseringen av hvordan ytre etat ønsker å bruke sine ressurser ikke skal styres gjennom delegasjonsbestemmelser i materielt regelverk I de tilfeller oppgaven ikke tillegges et bestemt sted, benyttes begrepet tollregion Der det for eksempel legges arbeidsoppgaver knyttet til et bestemt regiontollsted angis dette klart med presis ordlyd Vi foreslår at dette legges til grunn også for dette forslaget

HØRINGSNOTATETS TEKSTDEL

Toll, merverdiavgift og særavgifter ved innførsel

Under denne kapitteoverskrift (som gjelder **renter**) er det på side 57 anført flg

"Tolloven § 9 vil når den trer i kraft også få anvendelse for merverdiavgift ved innførsel, jf merverdiavgiftslovens § 65 Det samme vil gjelde for særavgifter som oppstår ved innførsel, jf tolloven § 1 nr 5 "

Vi er noe usikre på hva som ligger i nevnte formulering, men i og med at den er inntatt under hovedkapittel 8 "Renter", så forstår vi formuleringen slik at den er ment å gjelde beregning av forsinkelsesrenter Etter vår oppfatning har ikke tl § 1 nr 5 noe med renteplikten for særavgifter å gjøre, bestemmelsen angir egentlig ikke noe annet enn at plikten til å svare offentlige avgifter, også kan oppstå ved innførsel Det er derfor etter vår mening feilaktig å henvise til tl § 1 nr 5 hvis omtalen er ment å gjelde spørsmål relatert til renteplikten I det foreliggende tilfellet må det etter vårt syn være korrekt å anføre at det er de respektive bestemmelser i særavgiftslovgivningen som henviser til at det kan beregnes renter, og med tilhørende forskrifter som angir nærmere vilkår for beregningen

Det vises i den anledning også til omtalen under pkt 8 1 3 7 "*Toll og merverdiavgift ved innførsel*", side 64 første avsnitt, hvor det er uttalt at hjemmel for rentegodtgjørelse for særavgiftenes vedkommende vil være tl § 1 nr 5, underforstått at det er tl § 1 nr 5 som er hjemmel for å yte rentegodtgjørelse også for særavgiftenes vedkommende Etter vår oppfatning må dette være feil hjemmelsanvisning, jfr vår anførsel i forrige avsnitt

Kommentarer til lovforslagets kapittel 8

Intensjonen med loven er å samordne regelverket (og således oppgaveløsningen) på tvers av etatene der vektige grunner ikke taler mot dette. I departementets merknader til kapittel 8 savner vi en begrunnelse for hvorfor Tollvesenet ikke gis særnamsmyndighet på linje med skatteetaten.

KOMMENTARER KNYTTET TIL DE ENKELTE BESTEMMELSER

Kapittel 1

Innledningsvis i § 1-1 andre ledd gir denne inntrykk av å være en definisjonsbestemmelse. Slik vi leser den, er dette ikke tilfelle. Vi foreslår derfor at dette endres, for eksempel ved at det innledningsvis sies klart at det er krav som oppstår i henhold til nevnte regelverk som omfattes av lovens virkeområde. Dersom det velges en slik løsning bør også § 1-2 innarbeides i hovedbestemmelsen.

Videre fremstår det som noe uklart at det for krav etter forslaget bokstav a, c, d og e gis ytterligere regulering i bestemmelsens fjerde og femte ledd. Disse bør etter vår oppfatning innarbeides i tilknytning til hovedreglene i andre ledd.

I bestemmelsens andre ledd bokstav l bør ordlyden knyttet til dokumentavgiften endres, da denne etter tradisjonell systematikk er å anse som en særavgift. Dette bør derfor også klart fremgå av bestemmelsens ordlyd slik det gjør for de andre avgiftene under bestemmelsens bokstav i-k. Vi foreslår følgende ordlyd:

l Særavgift omfattet av lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift

Vi vil videre bemerke at lovutkastet ikke synes å dekke det forhold at dokumentavgiften i dag innkreves av tinglysingsmyndigheten. Loven må tilpasses den innkrevingsløsning som blir valgt etter omleggingen der tinglysingsmyndigheten sentraliseres og legges til Statens kartverk. Vi finner det derfor ikke hensiktsmessig å knytte ytterligere kommentarer til denne nå. Dersom ovennevnte presisering gjennomføres, vil innkrevningen av dokumentavgiften kunne hjemles i § 2-3 første ledd. Dette slik at dagens ordning for dokumentavgiften, hvor Tollvesenet ikke er innkrevingsmyndighet, videreføres.

Vi foreslår at bestemmelsens tredje ledd endres slik at det kun vises til andre ledd, da bokstavene a-m er uttømmende. Videre fremstår det etter en gjennomgang av hele forslaget som uklart hvorvidt innledningen i tredje ledd viser til at de administrative tilleggene m m omfattes av loven på selvstendig grunnlag eller om også disse kravene anses å være skatte- og avgiftskrav. Dette fremgår etter vår oppfatning heller ikke klart av høringsnotat, da det bl a på side 127 uttales at det er også skatte- og avgiftskrav med nær tilknytning til loven. I henhold til dagens praksis er disse kravene omfattet av avgiftsbegrepet, og vi foreslår derfor at ordlyden endres slik at dette ikke fremstår som tvilsomt. Dette ble også lagt til grunn fra arbeidsgruppen i sin tid. Vi foreslår følgende ordlyd:

(3) Skatte- og avgiftskrav omfatter også renter, omkostninger, administrative tillegg og andre krav som skal betales med hjemmel i lovene nevnt i andre ledd og § 1-2

Kapittel 2

Generelt finner vi at bestemmelsene slik de fremstår i dag er egnet til å forvirre, da oppramsingen her gir samme resultat som bestemmelsene knyttet til betalingsmottager etter kapittel 4. For å klart få frem at disse bestemmelsene kun gjelder hvilken etat som er ansvarlig for innkrevingen av hvilke type krav, foreslår vi at alle henvisninger til spesielle innkrevingsorgan slettes. Dette samtidig med at det gis en fullstendig oppramsing av de faktiske betalingsmottakerene i lovens kapittel 4. Dette vil gi en struktur hvor den enkelte etats arbeidsområde fremkommer under kapittel 2 og hvem det faktisk skal betales til i det enkelte tilfelle fremkommer i kapittel 4.

§ 2-4 bør ved en slik struktur, innarbeides i den enkelte bestemmelse.

Når det gjelder utkastets § 2-3 vises til det som er sagt generelt om begrepsbruken knyttet til regiontollsted/tollregion. Dersom den valgte struktur ikke blir endret, foreslår vi at det også presiseres i bestemmelsen de spesielle innkrevingsforholdene som er knyttet til enkelte krav i dag, for eksempel at årsavgiften innkreves av Oslo og Akershus tolldistrikt.

Slik vi forstår det ut fra omtalen er det bestemmelsens første ledd ment at dokumentavgiften er tilstrekkelig regulert der. Dersom loven skal oppfylle intensjon knyttet til forenklinger bør dette gå klart frem, i det minste ved en henvisning, men en egen bestemmelse ville etter vår mening være det klareste.

§§ 2-6 og 2-7 regulerer forhold knyttet til skatteoppkreverne. Vi foreslår derfor at det i overskriften til § 2-6 også innarbeides en henvisning til at bestemmelsen kun gjelder disse, i likhet med det som fremkommer av § 2-7.

Kapittel 3

I § 3-4 er overskriften utsatt virkning, mens overskriften i forvaltningsloven er utsatt iverksetting av vedtak, dette bør etter vår mening samordnes da bestemmelsen er en direkte henvisning til denne.

Kapittel 4

I dette kapitlet har forslaget "underoverskrifter" knyttet til enkelte bestemmelser (underkapitler). Disse er ikke nummerert og vil etter det vi forstår ikke komme frem i innholdsfortegnelsen ved søk på lovdata. Underkapitlene har egen paragrafnummerering og kan derfor etter vår mening nummereres i tråd med disse. En slik nummerering innebærer at § 4-1 muligens bør bli § 4-10, slik at underkapitlet henviser til første siffer etter hovedkapitelnummerering. Vi er imidlertid noe usikre på om den valgte form med underkapitler er i tråd med Justisdepartementets veileder knyttet til lovteknikk og lovforberedelse.

Kapitteloverskriften til §§ 4-1 og 4-2 er betalingsmåte. Det fremkommer ikke at også betalings tid og -sted reguleres i dette underkapitlet. Dette er etter vår oppfatning en bestemmelse som bør gjenspeiles i kapitteloverskriften, dersom dette først innarbeides.

§ 4-1 har som overskrift oppgjørsmåte. Vi foreslår at dette endres til betalingsmåte.

I utgangspunktet vil direktoratet foreslå at det her gis en bestemmelse tilsvarende finansavtalelovens regel i stedet for kun en henvisning. Finansavtaleloven gjelder ikke direkte for skatte- og avgifts-krav, og er derfor ikke en naturlig del av dette regelverket. Videre er det kun denne ene

bestemmelsen som dette er aktuelt for og plasshensyn kan derfor ikke være avgjørende (Henvisningen til tvangsfullbyrdelsesloven i § 5-20 er etter vår mening ikke sammenlignbar, da denne direkte regulerer det området bestemmelsen gjelder for) Finansavtalelovens bestemmelser bør derfor innarbeides i sin helhet. Etter vår oppfatning er denne bestemmelsen en av de viktigste for brukerne av loven og opplysningshensynet vil derfor også tale for en fullstendig innarbeidelse av ordlyden.

Når det gjelder krav rettet mot forbrukere er det fra vår side vanskelig gjennomførbart med egne frister for disse, slik at adgangen til å gi forskriftsbestemmelser knyttet til dette synes unødvendig. Dersom denne muligheten likevel skal innarbeides bør det etter vår oppfatning klart fremgå av loven i hvilke tilfeller bestemmelsen kommer til anvendelse.

Dersom det § 4-2 gis en ren henvisning til finansavtalelovens bestemmelse, bør den i henhold til nevnte veiledning fra justisdepartementet gi en klar anvisning på hva som reguleres i bestemmelsen. Dette bør derfor etter vår oppfatning klart fremgå også i selve lovteksten og ikke kun i bestemmelsens overskrift.

Som sagt over foreslår vi at § 4-10 flg. gir anvisning på hvem som er korrekt betalingsmottaker ut fra hvilke type krav som skal betales. Det bør her klart gis en oversiktlig fremstilling av alle krav loven er ment å regulere. Dette vil gi et klart skille mot kapittel 2 og innkrevingsmyndighetene som fremkommer der.

Vi forslår derfor at det gis egne bestemmelser, eventuelt som en følge av dette innarbeides flere underkapitler, for følgende krav:

- Formues- og inntektsskatt
- trygdeavgift
- arbeidsgiveravgift
- petroleumsskatt
- artistskatt
- arveavgift,
- merverdiavgift,
- toll og
- særavgift

En slik oppdeling av bestemmelsene vil etter vår oppfatning gjøre det enkelt å finne frem til hvem som skal være betalingsmottaker for det enkelte krav.

Når det gjelder begrepsbruken i forslaget skiller dette mellom særavgifter som oppstår ved innførsel og innenlandske særavgifter. På dag er det kun et fåtall av de særavgiften hvor det skal betales etter § 4-12 andre ledd som kan kalles innenlandske særavgifter, og dette begrepet er derfor ikke brukt om disse kravene. Ved regelverk knyttet til særavgiftene vil det alltid, som sagt over, måtte skilles mellom avgiftene ut ifra når avgiftskravet oppstår. Vi foreslår derfor at bestemmelsens andre ledd i det endres til:

(2) Særavgifter hvor avgiftsplikten ikke oppstår på innførselstidspunktet skal betales til den tollregion hvor skyldneren skal registreres som særavgiftspliktig virksomhet.

Betalingsplikten kan etter vår oppfatning ikke begrenses til å omfatte kun de virksomheter som faktisk er registrert. Plikten til å betale avgift må i utgangspunktet knyttes opp mot samtlige

virksomheter som er registreringspliktige. Vi vil derfor anbefale at dette klargjøres i lovteksten, slik at det ikke kan oppstå spørsmål om hvilken betalingsplikt som foreligger for de som omsetter/ produserer særavgiftspliktige varer, men uten å ha registrert seg for slik omsetning/produksjon hos Tollvesenet

Det er uklart om § 4-13 omfatter kontantbetaling av engangsavgift. Krav på engangsavgift oppstår ikke ved innførselen, men først ved registrering av kjøretøyet. Betaling av engangsavgift for registrert virksomhet omfattes av § 4-12 andre ledd. Av departementets kommentarer på s. 145 kan det se ut som om engangsavgiften i sin helhet skal behandles etter reglene i § 4-12 uten at vi kan se at bestemmelsens ordlyd dekker kontantbetaling av engangsavgift. Avgift på mineralolje til fremdrift av motorvogn vil være et annet eksempel på særavgift som ikke omfattes av ordlyden i § 4-12.

Etter vårt syn kan overskriften til § 4-12 uansett gi rom for tolkningstvil. Bestemmelsen omfatter ikke bare særavgifter som oppstår ved innførselen. Overskriften til § 4-12 bør derfor lyde, "Merverdiavgift som oppstår ved innførselen, toll og særavgifter".

Det fremgår av § 4-12 første ledd 1. punktum at "Toll, særavgifter og merverdiavgift som oppstår ved innførselen skal betales til det regiontollsted hvor fortolling etter tolloven skal foretas."

For så vidt gjelder hvilket regiontollsted det her er tale om må det være bestemmelsen i tollovens § 29 som regulerer dette. Tollovens § 29 angir imidlertid at de varer som innføres til tollområdet umiddelbart skal tollekspederes på det tollsted som ligger nærmest lossestedet. § 4-12 må således endres i tråd med dette.

Det blir ellers noe unøyaktig når det i forslaget kommentarer til bestemmelsen på side 145 vises til tollovens § 7, som i denne sammenheng kun sier at Tollvesenet kan tillate at tollforretninger også kan utføres utenfor tollstedet.

Det fremgår videre av departementets kommentarer på side 145 at utgangspunktet for toll, særavgifter og merverdiavgift som oppstår ved innførsel, er at betaling skal foretas til det tolldistrikt hvor fortolling foretas. Videre heter det at det må gjøres unntak fra dette utgangspunktet. Da betaling under dagsoppgjørsordningen kan skje til det tollsted hvor fortolling etter tolloven skal foretas, kan dagsoppgjørsordningen likevel falle inn under § 4-12 første ledd første punktum dersom begrepet "regiontollsted" endres til "tollsted".

Kapittel 5

I utgangspunktet mener vi at en innkrevingslov bør gi anvisning på når kravene faktisk forfaller. Dette er etter vår oppfatning en av de viktigste opplysningene bruker av loven har behov for. Det er, slik vi ser det, uproblematisk å innføre egne forfallsbestemmelser som ikke er knyttet til oppgavefristen ved henvisning til andre regler. Dette kan enkelt gjøres ved å gjenta oppgavebestemmelsenes ordlyd i loven.

Ved en slik presisering av forfallsbestemmelsene bør dette kapitlet gis tilsvarende struktur som foreslått under kapittel 4. Dette da det klart vil fremgå av den enkelte bestemmelse hvilken type krav som reguleres, og når forfallstidspunktet er.

Ved en henvisning til oppgavefristen etter den modellen utkastet har lagt til grunn er det, som det fremgår av § 5-4 første ledd bokstav e, nødvendig å bruke tre regelsett for å finne den konkrete

betalingsfristen Når det gjelder andre krav, er det heller ikke vist til oppgavefristens bestemmelser slik at det kreves nøye kunnskap til fastsettelsesregelverket for å vite når forfall faktisk er

Dersom forfallstidspunktet fortsatt skal fremgå ved en henvisning til oppgavefristen bør det innarbeides konkrete henvisninger til oppgavebestemmelsene også i §§ 5-10 til 5-13, slik at lovens detaljeringsgrad blir lik Dette er også i tråd med lovens formål

Dersom det skal beholdes en overskrift som Toll, merverdiavgift og andre avgifter bør ikke underkapittelet starte med bestemmelsen om arveavgift

Som nevnt over bør begrepsbruken knyttet til dagsoppgjørsordningen vurderes

Slik bestemmelsen § 5-12 nå er utformet synes forfall på krav som oppstår ved utførsel, ikke å fremgå av loven. Hovedregelen for utførselsavgiftene er at kravet forfaller til betaling samtidig med at avgiftsplikten oppstår, det vil si ved fortollingen Dette fremgår ikke klart av tolloven i dag og burde således klart komme frem av lovutkastets § 5-12 Se for øvrig også kommentarene til tollkreditten og dagsoppgjørsordningen under § 8-24 nedenfor

Forslaget til § 5-13 første ledd bokstav c og andre ledd andre punktum synes begge å omhandle engangsavgiften for registrerte virksomheter Denne dobbeltbehandlingen av engangsavgiften er etter vår mening forvirrende Vi foreslår derfor at andre ledd blir første ledd og at forfall på engangsavgiften kun omtales en gang

Forfall av toll og avgifter som oppstår ved innførselen dekkes av lovutkastets § 5-12 Toll og avgifter på varer, som etter tolltariffens innledende bestemmelser (t1b) § 14 er gitt midlertidig tollfritak, forfaller først ved brudd på gjenutførselsfristen etter t1b § 15 Krav på toll og avgifter ved brudd på gjenutførselsfristen oppstår således ikke ved selve innførselen

Vi antar at departementet mener at denne typen krav får forfall etter § 5-23 til tross for at ordlyden "vedtak om endring m v" / "økning" ikke direkte synes dekkende Av departementets merknader fremgår det at § 5-23 også skal omfatte de tilfeller der oppgave, ved oppgaveplikt, ikke sendes inn Etter vår syn fordrer et vedtak om endring, etter normal forståelse av ordlyden, at det faktisk foreligger et vedtak å endre Tilsvarende kan anføres i relasjon til en "økning" Vi foreslår at § 5-42 fjernes da dette er samme bestemmelse som § 5-30 fjerde ledd, i henhold til omtalen viderefører de samme bestemmelse

Kapittel 6

Av departementets tidligere utkast til renteforskrift ble det foreslått at forsinkelsesrenten for skatte- og avgiftskrav skulle tilsvare den alminnelige forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven, med tillegg av tre prosentenheter Dette vil utgjøre en forsinkelsesrentesats på 15 % noe som tilsvarer dagens regel Det foreslås i § 6-1 at forsinkelsesrenten for skatte og avgiftskrav skal være lik den alminnelige forsinkelsesrenten Vi kan ikke se at departementet i sine kommentarer har redegjort for bakgrunnen for denne reduksjonen i forsinkelsesrentesatsen Den generelle oppfatning har vært at gode grunner taler for at mislighold av skatte- og avgiftskrav skal medføre en høyere rentebelastning enn tilfellet vil være for "andre krav"

Etter lovutkastet § 6-3 fremgår det at forsinkelsesrentesatsen i henhold til dagens forsinkelsesrentesats blir 8 % dersom vareeier har deklart feil, mot en forsinkelsesrentesats på 12% ved ordinær forsinkelse hvor vareeier ikke har gjort noen annen "feil" enn å la være å betale

Etter vår oppfatning innebærer dette at de "grove" tilfellene av manglende betaling får den laveste rentesatsen. Istedenfor en oppfordring til å deklarerer og å betale korrekt, blir effekten at den toll- og avgiftspliktige nærmest motiveres til å deklarerer mangelfullt, eller helt unnlater å deklarerer, dersom vedkommende har betalingsproblemer. Vi mener dette er uheldig.

Som nevnt vil gjeldende forsinkelsesrentesats etter lovutkastet § 6-3 nr. 3 utgjøre 8 %. Av departementets kommentarer på sidene 68 og 69 fremgår det at rentesatsen for tiden fastsettes til 6 %. Vi antar at det er rentesatsen etter lovutkastet som skal legges til grunn.

Av lovutkastet § 6-5 nr. 2 fremgår det at det kan ytes renter "når særlige forhold tilsier det" i saker hvor tilbakebetaling skyldes vedtak om fritak eller ettergivelse. På side 72 i departementets kommentarer synes forklaringen på hva som menes med "særlige forhold" å fremgå av NOU 1991:30.

Vi er av den oppfatning at de "særlige forhold" det i § 6-5 siktes til, burde vært nevnt eksplisitt i departementets kommentarer. Dette av hensyn til den rettskildemessige verdi lovens forarbeider vil ha ved en senere lovtolkning.

Kapittel 7

Forslagets § 7-6 regulerer overdragelse av krav. Ut fra omtalen synes det som om det kun er de rene tilbakebetalingskravene som her er ment å reguleres. I tilfeller hvor for eksempel fiskeflåten har krav på refusjon av avgifter, har vi gjennom erklæringssystemet åpnet for en adgang til overdragelse av kravet. Videre har vi åpnet for at bunkersbåter m.fl. kan få utbetalt refusjonskrav som er overdratt disse etter formuesrettslige regler. I henhold til vår praksis reguleres denne adgangen av privatrettslige regler. Dersom også disse tilfellene er ment omfattet bør dette klart fremgå av omtalen i proposisjonen.

Kapittel 8

Vi foreslår at det inntas en ny overskrift mellom § 8-1 og § 8-2 med følgende ordlyd, "Utøvelse av skatteetatens særnamskompetanse". En slik overskrift ville synliggjøre at §§ 8-2 til og med 8-6, kun relaterer seg til skatteetaten som innkrevingsmyndighet.

Vi viser til tidligere uttalelser og vil igjen påpeke at betegnelsen "vare" ikke vil være dekkende for salg etter tollovens § 72 i det bestemmelsen gjelder salg av transportmiddel eller andre ting som har vært brukt ved overtredelse av tollovens kapittel 10.

Utformingen av bestemmelsene om sikkerhetsstillelse i §§ 8-22 til 8-24 er etter vårt syn lite harmonisert med hensyn til form og vekt. Tollkredittinstituttet, som er vår viktigste og mest benyttede kredittordning, er plassert etter de øvrige og mindre anvendte former for sikkerhetsstillelse.

Videre er bestemmelsen om tollkreditt svært knapt utformet sett i lys av de øvrige svært detaljerte sikkerhetsbestemmelsene. Vi er fortsatt av den oppfatning at det er ønskelig med en reduksjon av § 8-22 og § 8-23 slik at bestemmelsen harmonerer bedre med detaljnivået i § 8-24.

§ 8-22 andre ledd og tredje ledd annet og tredje punktum bør etter vår mening reguleres i forskrift og ikke lov. Dersom utkastets detaljnivå i § 8-22 likevel ønskes opprettholdt, savner bestemmelsen

angivelse av at manglende sikkerhetsstillelse er grunnlag for tilbakekall av retten til å være registrert virksomhet

I relasjon til § 8-23 vil vi anføre at også denne bestemmelsen omfatter detaljreguleringer som best hører hjemme i forskrift. Det er for så vidt gjelder § 8-23 heller ikke angitt at manglende sikkerhetsstillelse er et av flere vilkår som kan begrunne en nektelse eller tilbakekallelse av rett til å være registrert virksomhet. Det må videre presiseres at det kun er for registrerte avgiftspliktige virksomheter dette er aktuelt.

Vi vil dersom utkastets detaljnivå i §§ 8-22 og § 8-23 opprettholdes, foreslå at det også for tollkreditten i § 8-24 inntas bestemmelser om at sikkerhetsstillelse kan kreves samt hvilken form for sikkerhetsstillelse som aksepteres og videre hvem som fastsetter sikkerheten jf § 8-22 andre og tredje ledd.

I relasjon til lovtkastet § 8-24 bør det stå at tollkreditt og dagsoppgjør også kan innvilges for utførselsavgifter. Slik bestemmelsen nå er utformet synes det som om ordningene ikke kan brukes ved utførsel. Av departementets tidligere forslag til utforming av bestemmelsen var utførsel tatt med i lovteksten. Det savnes således en begrunnelse for hvorfor dette nå er tatt ut.

Vi viser ellers til kommentaren ovenfor hva angår omtale av hvilken benevnelse dagsoppgjørsordningen skal ha i den nye loven.

Gebynet (godtgjørelse til statskassen) som er foreslått beholdt i tollovens § 35, bør etter vår oppfatning hjemles i skatteinnkrevingsloven § 8-24 da dette er en kostnad som relaterer seg til bruken av tollkreditten.

Forslagets § 8-24 åpner for at direktoratet i forskrift kan fastsette vilkår for å samtykke til kreditt, og om tilbaketrekking eller stansing av kreditt. Sett i sammenheng med forslaget til ordlyd i tollovens § 35 hvor departementet gis mulighet til å fastsette nærmere regler om prosedyrer mv ved bruk av tollkreditten og dagsoppgjørsordningen for speditorer, jf skatteinnkrevingsloven § 8-24 fremstår delegasjonsbestemmelsen som uklar på dette området. Det bør gå klart frem av bestemmelsene hvilken kompetanse som legges til det enkelte forvaltningsnivå, og særlig om bestemmelsene er ment å gi forskjellig kompetanse. En henvisning mellom disse gjør, dersom dette er meningen, kun at det skapes usikkerhet rundt delegasjonens rekkevidde.

Kapittel 10

Forslagets omtale av dette kapittel synes etter vår oppfatning som ustrukturert og lite sammenhengende. Blant annet mangler det omtale av foreldelse når det gjelder toll, merverdiavgift ved innførsel og særavgifter under departementets redegjørelse for innholdet i bestemmelsene § 10-2, "Forholdet til foreldelsesloven", § 10-3 "Foreldelsesfristens utgangspunkt" og § 10-4 "Foreldelsesfristens lengde".

Basert på den manglende omtale av tollovens bestemmelser om foreldelse samt gjeldende praksis på tollområdet (som også omfatter merverdiavgift ved innførsel), fremstår det som uklart for oss om departementet legger til grunn at krav på toll- og merverdiavgift ved innførsel, skal foreldes etter foreldelseslovens bestemmelser, eller om fristene i tollovens § 58 (etterberegning) fortsatt er ment å gjelde. I den utstrekning kapittel 10 i utkastet kun er ment å omfatte fristen fra et krav **allerede** er oppstått og fram til foreldelse, og således ikke er ment å berøre adgangen til å etterberegne 10 år tilbake i tid, så fremkommer ikke dette med særlig tydelighet i lovtkastet eller i omtalen av

utkastet Dette bør derfor etter vår oppfatning klargjøres og presiseres nærmere I den utstrekning departementet mener at foreldelsesloven gir tilstrekkelig hjemmelsgrunnlag ved etterberegning, så er vi uenig i dette

Kapittel 12

Kapittelet gir bestemmelser om ansvar for kravene i særskilte tilfeller I forhold til det som er sagt tidligere, bør dette gjennomføres konsekvent ved at også de generelle ansvarsreglene fremkommer her For regelverket knyttet til toll og særavgifter vil dette fremdeles fremstå av fastsettelsesregelverket Vi foreslår derfor at også disse reglene fremkommer i dette kapittel

ENDRINGSFORSLAG I ANDRE LOVER

Når det gjelder forslaget til ny ordlyd i tollovens § 35 vises til det som er sagt over

Etter forslag til endringer i tvangssalgbestemmelsen i tolloven § 47 fremgår det hvorledes bestemmelsens annet og tredje ledd skal lyde Utformingen er ikke sammenfallende med kommentarene til endring av § 47 på side 211 På sistnevnte side synes det som at dagens tredje ledd siste punktum i § 47 skal videreføres Dette er likevel ikke videreført i utkastet til nytt annet og tredje ledd på side 263 Vi vil opprettholde vårt syn på at § 47 tredje ledd siste punktum må videreføres Dersom henvisningen fra § 47 tredje ledd siste punktum, til §§ 33 andre ledd ikke videreføres, vil Tollvesenet ikke få dekket eventuelle kostnader ved tilintetgjørelse av varer etter § 47

AVSLUTTENDE BEMERKNINGER

Forslaget sier lite om i hvilken grad det skal utarbeides nye forskrifter på området knyttet til loven Direktoratet antar imidlertid at dette for vår del i hovedsak vil skje ved en videreføring av innholdet i dagens forskrifter

Dersom direktoratet skal bidra i dette arbeidet er det nødvendig med en forholdsvis rask avklaring av regelverkets innhold, og på hvilket nivå forskriftene er planlagt utarbeidet, dersom loven skal kunne iverksettes fra 1 januar 2005 Når det gjelder datatekniske endringer er det som tidligere påpekt nødvendig en avklaring av innholdet i bestemmelsene 4-6 måneder før endringen skal tre i kraft

Med hilsen

Marit Wigg
Tolldirektør

Maria Collett Sælør
avdelingsdirektør